C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-452/2025 Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul Central
1-24128317-03-1a-25072025 Judecător: Lucia Grădinari

D E C I Z I E
În Numele Legii

07 octombrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:
Președintele ședinței de judecată,
Judecătorul Ion Talpa
Judecătorii Cristina Prisacari, Ecaterina Arseni
Grefier Iana Frasina
Cu participarea:
Procurorului Octavian Bodareu
Avocaților Victor Polivenco, Maria Corolevschi

a judecat, în ședință de judecată publică, în ordine de apel, apelul avocatului Covdi Rostislav în interesele inculpatului Ion Chibercea, declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 iunie 2025***, în cauza penală privind condamnarea lui:

Chibercea Ion *****, născut la ***** în s. Poiana, raionul Șoldănești, locuitor al *****, r-l *****, moldovean, necărturar, nesupus militar, concubinaj, fără ocupație social utilă, c/p *****, cetățean al Republicii Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Şoldăneşti din 21.01.2016, a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) CP, stabilindu-i ca pedeapsă 100 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

- prin sentința Judecătoriei Şoldăneşti din 18.05.2016, a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 171 alin. (2), art. 171 alin. (1) CP, stabilindu-i ca pedeapsă definitivă sub formă de

închisoare prin prisma art. 84 alin. (1), art. 84 alin. (4) CP pe un termen de 3 ani 4 luni și 8 zile.

- prin sentința Judecătoriei Drochia din 28.06.2024 , a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) CP, stabilindu-i pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni (pedeapsa ispășită, fiind eliberat din locurile de detenție la 15.05.2025).

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal,-

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 11.11.2024-27.06.2025;

În instanța de apel: 25.07.2025-07.10.2025.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 iunie 2025 Ion Chibercea a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen 1 (un) an.

În temeiul alin. (3) art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Chibercea Ion urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare pedepsei în privința lui Chibercea Ion se va calcula din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Măsura preventivă în privința lui Chibercea Ion aplicată urmează a fi menținută pînă la devenirea sentinței definitive.

S-a încasat de la Chibercea Ion în beneficiul Statului suma de 640 (*șase sute patruzeci*) lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea rapoartelor judiciare de constatare.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză, instanța de fond *în fapt* a constatat că, Ion Chibercea la 21.09.2024, în intervalul orelor 22:24 aflându-se la în satul Zgurița, raionul Drochia, în urma unui conflict verbal, a agresat-o fizic a îmbrâncit-o pe concubina sa Nistor Iuliana astfel căuzându-i ultimei vătămări corporale.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în timpul examinării medico-legale, la cet. Nistor Iuliana s-au depistat leziuni corporale în formă de: fractură închisă de os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acțiunea traumatică a unui/or/, obiect/te, dur/re, contodent/te, posibl în timpul și circumstanțele indicate, se califică către vătămare corporală medie a integrității corporale.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Ion Chibercea întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal – *violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată, comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii*.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Covdi Rostislav în interesele inculpatului Ion Chibercea a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond şi rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Ion Chibercea.

În motivarea apelului s-a invocat că, partea acuzării nu a prezentat probe concludente, pertinente şi utile prin care să demonstreze comiterea de către Ion Chibercea a infracțiunii incriminate, or materialele cauzei denotă clar că Chibercea Ion nu a agresat-o fizic şi a îmbrâncit-o pe concubina sa, ultima a căzut singură jos, fiind în stare de ebrietate alcoolică.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel avocatul Victor Polivenco în interesele inculpatului Ion Chibercea a susținut apelul înaintat și a pledat pentru admiterea acestuia din motivele invocate, casarea sentinței contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui Ion Chibercea.

Inculpatul Ion Chibercea fiind legal citat, în fața instanței de apel nu s-a prezentat din motive necunoscute.

Astfel, examinând chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) coroborat cu alin. (5) art. 412 Cod de procedură penală, constatând că Ion Chibercea se eschivează de la instanța de judecată, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că, persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut

posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpă, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea, se atenționează asupra faptului că de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpă în absența sa.

Instanța de apel reține că, în cazul *Kattan v. România (21.01.2014)* Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind violarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, **este vorba despre o conduită procesuală culpabilă persoanei**.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal a dispus examinarea cererii de apel în lipsa inculpatului, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al acestuia, ca urmare a faptului că instanța de apel a constatat că inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, eschivându-se de la judecarea cauzei.

În fața instanței de apel, acuzatorul de stat, în persoana procurorului Octavian Bodareu a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat, menționând că vinovăția inculpatului integral a fost dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În susținerea vinovăției inculpatului Ion Chibercea și combaterii poziției apărării, acuzatorul de stat a făcut referire la următoarele probe:

-plângerea victimei Nistor Iuliana depusă la Inspectoratul de Poliție Drochia la 14.10.2024 prin care solicită organelor de poliție de a lua măsuri conform legislației în vigoare cu concubinul său, Chibercea Ion, care la data de 21.09.2024, seara, pe una din străzile satului Zgurița, r-nul Drochia, în urma unui conflict verbal a îmbrâncit-o, în urma cărui fapt a căzut jos și s-a lovit la mâna dreaptă (*f.d. 5*);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.09.2024, cu anexă planșa fotografică, conform căruia a fost cercetat locul comiterii infracțiunii și anume o porțiune de teren aflată la distanța de 15 m de la traseul central din satul Zgurița, r-nul Drochia (f.d. 12-13);

-chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (*f.d. 15*);

-chestionar de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie (*f.d. 17*);

-rezultatul Drager, potrivit căruia în aerul expirat de inculpatul Chibercea Ion s-a depistat o cantitate de alcool de 0, 95 mg/l (*f.d. 20*);

-raportul de constatare nr. 202417D0135 din 03.10.2024 în conformitate cu care la examinarea documentelor medicale pe numele persoanei Nistor Iuliana s-a constatat diagnosticul: *fractură închisă la os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acţiuni traumatice a unui corp dur contodent şi prin lovire de el, se preapoate şi de la cădere posibil în timpul şi circustanţele indicate şi se califică categoriei vătămare medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii* (*f.d. 24-25*);

-raportul de expertiză judiciară nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în conformitate cu care examinând datele medicale prezentate la cet. Nistor Iuliana, a.n. 2002 s-au depistat leziuni corporale sub formă de: *fractură închisă la os radial pe dreapta, care putea fi cauzată de acțiuni traumatice a unui corp dur contondent şi prin lovire de el, se preapoate şi de la cădere posibil în timpul şi circumstanțele indicate şi se califică categoriei vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. Leziunea corporală descrisă mai sus exclude apariția ei de sinestătător* (*f.d. 27-28*);

-ordin de restricție de urgență nr. 2024120030 și nr. 2024120182 (*f.d. 62-63)*;

-cazier contravențional (*f.d. 67-71*);

-declarațiile părții vătămate Nistor Iuliana oferite în cadrul primei instanței și care a refuzat de a oferi careva explicații, menționînd doar că careva pretenții de ordin material și moral față de inculpat nu are (*f.d. 157*);

-declarațiile martorului Leonenco Svetlana care a comunicat, la 21.09.2024 nu a văzut ce s-a întâmplat între fiica sa Nistor Iuliana și concubinul său Chibercea Ion. A doua zi, fiica i-a comunicat că a căzut, dar ea consideră că concubinul ei a lovit-o. Ambii fac abuz de băuturi spirtoase, iar inculpatul este agresiv faţă de fiica sa (*f.d. 180*);

-declarațiile suplimentare ale martorului Bespalco Ivan care a comunicat că, împreună cu Rusu Igor, la 21.09.2024 în timp ce afla la serviciu, a fost o chemare la Chibercea Ion care locuia cu Nistor Iuliana. La Nistor Iuliana era inflamată mâna, la întrebarea ce s-a întâmplat a comunicat că a căzut jos, Chibercea Ion a împins-o. Ulterior a fost solicitată ambulanța, iar medicii au constatat că mâna este fracturată. Din cîte au constatat, Nistor Iuliana împreună cu concubinul au fost la Hmeliovscaia Vera unde au consumat băuturi spirtoase. Cazul dat a fost

documentat. Chibercea Ion a declarat că Nistor Iuliana a căzut singură jos. Motivul conflictului nu cunoaște, dar zi de zi respectivii folosesc băuturi spirtoase (*f.d. 181*).

În ședința instanței de apel avocatul Maria Corolevschi în interesele părții vătămate a susținut poziția procurorului, solicitând astfel respingerea apelului ca fiind nefondat.

Aprecierea instanței de apel:

Verificând temeinicia argumentelor formulate de apelant și legalitatea verdictului contestat în raport cu materialele cauzei penale, ascultând opiniile participanților procesului penal, Colegiul penal consideră că apelul avocatului Covdi Rostislav în interesele inculpatului Ion Chibercea este nefondat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, *sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt şi în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătoreşti privind infracțiunile pentru a căror săvârşire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate*.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, *instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces*.

În limitele prevederilor arătate în alin. (1), *instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.*

Conform art. 414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.*

În acest sens, Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: *dacă fapta*

reţinută ori numai imputată s-a săvârşit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La *chestiuni de drept* se referă cele ce țin de faptul: *dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate*.

Astfel, concluzia Colegiului rezultă din corectitudinea aplicării de către instanţa de fond pe parcursul judecării cauzei a normelor legislaţiei procesual-penale ce se referă la examinarea obiectivă, multilaterală şi completă a cauzei penale cu respectarea principiului nemijlocirii, oralităţii şi contradictorialităţii procesului penal (art. 314 Cod de Procedură penală); în limita învinuirii formulate în rechizitoriu (art. 325 alin. (1) Cod de Procedură penală); cu verificarea tuturor împrejurărilor de fapt şi constatarea certă a aspectelor de drept importante pentru justa soluționare a cauzei, printr-o cercetare amplă a probelor administrate pe caz, cărora li s-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenţii, utilităţii, veridicităţii, concludenţei şi coroborării reciproce (art. art. 100-101 Cod de Procedură penală).

Astfel, concluzionând vinovăţia inculpatului Ion Chibercea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, instanţa de fond corect a statuat la baza sentinţei de condamnare cumulul de probe, ce au servit obiect de cercetare, cu expunerea lor detaliată în conținutul sentinței de condamnare.

Colegiul penal menționează faptul că, prezenta cauza penală atât în instanța de fond cât și în instanța de apel a avut loc în procedură generală, totodată Colegiul ține a specifica că la soluționarea cauzei în procedura apelului, avocatul Victor Polivenco în interesele inculpatului Ion Chibercea a susținut achitarea inculpatului dat fiind lipsa probelor care ar genera condamnarea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal.

De rând cu aceasta, Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în prezenta speță.

În ponderea acestui fapt, concluzionând temeinicia sentinței de condamnare adoptată pe caz, printr-o apreciere obiectivă a probatoriului pe caz, ce a servit obiect de cercetare judiciară și cu referire la normele procesual – penale aplicabile speței date, ce confirmă vinovăția inculpatului Ion Chibercea în comiterea

infracțiunii prevăzute de la art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal, Colegiul penal va dispune respingerea ca nefondate a cerințelor de achitare formulate de către apărare inclusiv în ordine de apel de către avocatul Victor Polivenco, dat fiind contrare cauzei supusă examinării, or pe de o parte aprecierea subiectivă a probatoriului de către apărare, în opinia Colegiului penal nu poate fi luate în considerație din următoarele considerente:

Inițial, Colegiul penal subliniază faptul că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor constitutive ale infracțiunii*" se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă sau legătura cauzală dintre acestea*).

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinenței și concludenții, conchizând asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpatului Ion Chibercea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, cu toate că, apărarea reliefează lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii încriminate inculpatului Ion Chibercea inclusiv lipsa probelor ce ar confirma vinovăția lui, totuși instanța de apel conchide că subiectul activ al infracțiunii fiind diferit justiției, s-a constatat cu certitudine vinovăția acestuia, iar în cele ce urmează Colegiul penal va reține următoarele:

Cu întâietate, instanța de apel subliniază faptul că violența în familie constituie cea mai frecventă încălcare a relaţiilor sociale contra familiei și minorilor, fiind în esență o problemă socială a cărei consecințe nu pot fi ignorate de stat, de aceia pentru a fi combătute aceste flageluri, legiuitorul RM în spiritual nerespectării normelor de drept și impunerii unei conduite legale a sancționat aceste fapte prin aplicarea unei pedepse strict reglementate de codul penal.

În acest sens instanța constată că, *obiectul juridic special* al acestei infracţiuni are un caracter complex. Astfel, *obiectul juridic principal* îl formează relaţiile sociale cu privire la solidaritatea familială. La rândul său, *obiectul juridic secundar* îl constituie relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, onoarea şi demnitatea persoanei, substanţa, integritatea sau potenţialul de utilizare a bunurilor ori posesia asupra bunurilor.

Obiectul material al infracţiunii prevăzute la art. 201[1] Cod penal, îl reprezintă corpul persoanei (*în acele cazuri când săvârşirea faptei presupune influenţarea nemijlocită infracţională asupra corpului victimei*).

Victimă a infracţiunii specificate la art. 201[1] Cod penal, poate fi oricare membru al familiei inculpatului.

Pe fonul dat, instanța de apel ține a menționa că la calificarea faptei conform prevederilor art. 201[1] Cod penal, urmează a fi constatată calitatea de *membru de familie* care este interpretată în corespundere cu art. 133[1] Cod penal.

Astfel, noţiunea de membru de familie presupune două accepţiuni diferite, în funcţie de lipsa sau prezenţa conlocuirii făptuitorului şi victimei: **a)** *în condiţia conlocuirii:* ***persoanele aflate în relaţii*** de căsătorie, ***de concubinaj***, persoanele divorţate, persoanele aflate în relaţii de tutelă şi curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soţii rudelor; **b)** *în condiţia locuirii separate*: persoanele aflate în relaţii de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuţi în afara căsătoriei, cei aflaţi sub curatelă.

Prin urmare, analizând în mod obiectiv situația victimei Nistor Iuliana în prezenta speță, Colegiul penal constată faptul că, reieșind din materialele cauzei, relația dintre inculpat și partea vătămată la momentul comiterii faptei infracționale care s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (*concubinaj*), fiind astfel victima infracțiunii, iar inculpatul Ion Chibercea urmează a fi astfel supus răspunderii penale în strictă conformitate cu agravanta prevăzută la alin. (2) *lit. c)* Cod penal.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate are următoarea structură: **1)** fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal; **2)** urmările prejudiciabile sub forma suferinţei fizice, *vătămării medii* a integrităţii corporale sau a sănătăţii; **3)** legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

În situația dictată, Colegiul penal reține a fi justă constatarea organului acuzatorial referitor la faptul că, infracțiunea incriminată inculpatului s-a realizat prin fapta prejudiciabilă consumată, manifestată în acțiune fizică - *actul de violență*, manifestat față de partea vătămată Nistor Iuliana, prin cauzarea vătămării medie a integrității corporale, care este în legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările survenite.

De rând cu aceasta, Colegiul penal nu poate accepta poziția părții apărării referitor la nevinovăția inculpatului dat fiind că, *nu a agresat-o fizic sau îmbrâncit-o pe concubina sa, ultima a căzut singură jos, fiind în stare de ebrietate alcoolică*, or concluzia dată nu este una viabilă de a fi percepută de un observator obiectiv, în situația în care agresiunea inculpatului față de partea vătămată s-a dovedit în mod indiscutabil prin declarațiile martorului Leonenco Svetlana care este mama părții vătămate Nistor Iuliana, comunicând *vice-versa* unei potențiale căderi în condițiile în care Ion Chibercea *consumă băuturi spirtoase şi este agresiv faţă de fiica sa;* iar pe de altă parte instanța de apel va trece în revistă incidența imperioasă a raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în conformitate cu care examinând datele medicale prezentate, la cet. Nistor Iuliana, a.n. 2002 s-au depistat leziuni corporale sub formă de: *fractură închisă la os radial pe dreapta, care putea*

fi cauzată de acțiuni traumatice a unui corp dur contondent şi prin lovire de el, se preapoate şi de la cădere posibil în timpul şi circumstanțele indicate şi se califică categoriei vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății. ***Leziunea corporală descrisă mai sus - se exclude apariția ei de sinestătător.***

Nu în ultimul rînd, în pofida refuzului de a depune declarații pe marginea celor întâmplate de către partea vătămată Nistor Iuliana în cadrul judecării fondului cauzei, Colegiul penal ține a menționa că vinovăția inculpatului Ion Chibercea se dovedește în mod evident prin depozițiile acesteia oferite la etapa urmăririi penale, fiind astfel preîntâmpinată pentru declarațiile cu bună-știință false conform art. 312 Cod penal (*f.d.14*) *a confirmat cearta avută între ei pe motive de gelozie, în urma îmbrâncelii a căzut jos la pământ, simțind astfel dureri insuportabile la mâna dreaptă. După o perioada de timp, venind acasă inculpatul se afla în stare de ebrietate, fiind din nou agresată şi numită cu cuvinte necenzurate, amenințând-o cu răfuială fizică*, prin urmare reținând aceste declarații și probele sus enunțate, Colegiul penal nu a depistat careva dubii asupra setului probatoriu prezentat de către partea acuzării în susținerea vinovăției inculpatului Ion Chibercea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Prin urmare, instanţa reţine că, atingerile aduse părții vătămate Nistor Iuliana cad direct sub normele art. 8 din CEDO, or, viaţa de familie chiar și în situația de concubinaj presupune ca membrii acesteia să nu să se simtă amenințaţi sau hărţuiţi *(cauza Opuz c. Turciei (nr. 33401/02, §§ 72-86, CEDO 2009).*

Instanţa de apel consideră că, violenţa fizică manifestată de Ion Chibercea faţă de părtea vătămată Nistor Iuliana conduc direct la tragerea la răspunderea penală a inculpatului în vederea neadmiterii ulterior a răspunderii statului Republica Moldova, or, circumstanţe similare au fost constatate şi în Hotărîrea CEDO din 28.05.2013 în *Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76*, unde Curtea a invocat faptul că Republica Moldova a încălcat obligaţia sa pozitivă în temeiul art. 8 al Convenţiei, cînd Curtea expres a indicat că una din obligaţia pozitivă a statului în temeiul art. 8 CEDO este ca autorităţile naţionale să i-a măsuri adecvate în vederea exercitării obligaţiilor pozitive de a proteja victimele violenţei în familie.

În acest sens, instanța de apel reține că, poziția inculpatului Ion Chibercea privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile părții vătămate, a martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și verificate prin citire în instanța de apel.

Aceasta pentru că, probele evidențiate coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția celui din urmă în comiterea infracțiunii incriminate, iar nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel o apreciază ca o metodă de

apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 Cod de Procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

În susținerea acestui deziderat, Colegiul penal consideră că prima instanță just și-a întemeiat sentința pe baza probantă evidentă la dosar cercetată în ședința de judecată, iar prin analiza lor cu certitudine se dovedește vinovăția inculpatului Ion Chibercea în comiterea infracțiunii incriminate, iar acuzațiile sunt bine justificate standardului de dovadă „*în afara dubiilor rezonabile*", la această concluzia ajunge și instanța de apel din analiza probelor pertinente și concludente, utile administrate în ședința de judecată care nu au fost combătute de către partea apărării, astfel de dovadă rezultă din existența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, care poate fi luat în considerație de comportamentul părților când sunt obținute dovezile respective.

De asemenea, în acțiunile inculpatului Ion Chibercea se regăsește *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, în modalitate consumată.

Instanța de apel reține că din analiza probatoriului administrat rezultă cert intenția directă a inculpatului Ion Chibercea de a cauza părții vătămate Nistor Iuliana vătămări corporale, or în momentul comiterii faptei își dădea seama de caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor, aspect ce nu poate fi negat.

În aceste circumstanțe instanța ajunge la concluzie că, în acțiunile inculpatului Ion Chibercea sunt întrunite elementele și semnele obligatorii ale infracțiunii, prevăzute de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Ca rezultat, Colegiul Penal consideră că, instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată în ceea ce privește constatarea stării de fapt, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de Procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului Ion Chibercea, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Urmare celor expuse, din conținutul apelului declarat de apărătorul inculpatului Ion Chibercea, avocatul Covdi Rostislav, reiese că ultimul face o proprie apreciere a probelor/circumstanțelor cauzei în temeiul cărora instanța de

fond și-a întemeiat soluția, argumentându-și astfel propria versiune privind circumstanțele cauzei, susținând că probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Colegiul penal la acest capitol invocă că nu pot fi acceptate aceste versiuni ale apărării, or contravin constatărilor corecte a instanței de fond în prezenta speță, concluzii ce au fost întemeiate just pe cumulul de probe examinate, verificate, descrise şi apreciate corect de prima instanță în soluția sa, fapt pentru ce instanța de apel la capitolul dat nu a depistat careva deficiențe, urmând ca sentința instanței de fond de a fi menținută fără modificări.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal constată că argumentele invocate în cererea de apel depusă de apărătorul Covdii Rotislav nu sunt temeinice, iar instanța de fond la capitolul susținerii probatoriului în vederea condamnării celui din urmă a oferit răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujniţa versus Moldova).

Astfel, Colegiul penal reiterează că, deși apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, ce prevede posibilitatea unei noi aprecieri a probelor administrate în fața primei instanțe, inclusiv și administrarea de noi probe, la caz se constată că apelantul nu a prezentat și nici nu a solicitat administrarea unor astfel de probe, iar dezacordul acestuia cu aprecierea probelor administrate în primă instanță nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel/recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art. 6 din CEDO impune, în special, în sarcina „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franţei, Van de Hurk c. Ţărilor de Jos)

În lumina celor expuse, față de lucrul judecat de prima instanță, Colegiul penal constată o motivare amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele

incriminate prin rechizitoriu inculpatului, astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Totodată, instanța de apel consideră, că verdictul instanței de fond cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de fond le-a expus în partea descriptivă a sentinței, echivalează cu o motivare conformă rigorilor şi exigențelor din art. 6 CEDO.

De asemenea, Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii și întinderii pedepsei inculpatului Ion Chibercea, or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Aceasta deoarece, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Colegiul penal notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

La fel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține că corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare, cauzând noi suferințe, corespunzător, neatingând scopul de corectare și reeducare, ci de generare a mobilurilor negative.

Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și din partea altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Astfel, la aplicarea pedepsei se ia în considerație, în mod prioritar, personalitatea infractorului, caracteristica deplină a personalității acestuia făcută în baza tuturor însușirilor fizice și psihice ale acestuia, particularități care s-au manifestat nu numai prin fapta comisă, dar și în timpul vieții și activității infractorului în alte condiții.

La fel, instanța de apel reține că un rol primordial în aprecierea stabilirii și aplicării pedepsei îl are pericolul social al faptei, sens în care valorile ocrotite de legea penală prin incriminarea faptei trebuie evidențiate atât pentru restabilirea ordinii de drept, cât și pentru educarea inculpaților.

Pe linia de argumente expuse, numindu-i inculpatului Ion Chibercea pedeapsa închisorii, instanța a ținut cont de personalitatea acestuia, lipsa circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal, prezența circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 alin. (1) lit. a) și j) Cod penal, *săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracţiune similară şi săvîrşirea infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate.*

De rând cu acesta, Colegiul penal constată că, inculpatul anterior a fost condamnat inclusiv și pentru infracțiuni similare, fiindu-i aplicată, prin sentința Judecătoriei Drochia din 28.06.2024 o pedeapsă sub de închisoare pe un termen de

6 luni (fiind eliberat după ispășirea pedepsei închisorii la 15.05.2025), însă nu și-a făcut concluziile necesare.

Corespunzător, Colegiul Penal, ținând cont de scopul și motivele faptei infracționale, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, ajunge la ferma concluzie că, pedeapsa carcerală în cuantumul ei stabilită inculpatului de prima instanță, este una strict necesară și imperioasă scopului procesului penal în acest sens.

În asemenea circumstanțe, ținând cont de circumstanțele cauzei, caracterul penal a faptei comise, care potrivit art.16 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria celor grave, Colegiul Penal reține, că pedeapsa penală stabilită în cuantumul nominalizat de prima instanță este echitabilă, iar în *ultima ratio* îndeplinește rolul de garanție pentru societate în sensul protejării cetățenilor față de comportamentele infracționale.

În această pondere, instanța de apel, făcând uz de principiul potrivit căruia apelul constituie o continuare a judecării fondului cauzei, inclusiv și sub aspectul continuării procesului de individualizare a pedepsei, ajunge la concluzia că la caz, scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin aplicarea față de inculpat a pedepsei sub formă de închisoare ce va contribui activ la corectarea și corijarea acestuia în condițiile în care instanța de fond just a ținut cont de personalitatea inculpatului ce nu este la prima abatere de la legea penală.

De rând cu aceasta, fiind soluționată chestiunea cheltuielilor de judecată, Colegiul penal menționează că prin prisma prevederilor prevăzute de art. art. 227-229 Cod de Procedură penală, instanța de fond în mod corect a dispus încasarea de la inculpatul Ion Chibercea a cheltuielelor judiciare suportate conform raportul de constatare nr. 202417D0135 din 03.10.2024 în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, și pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202418D0221 din 16.10.2024 în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei, în total suma de 640 (șapte sute patruzeci) lei.

În această ordine de idei, Colegiul penal atrage atenția la faptul că, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regula.

Or, constatându-se în mod viabil vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii incriminate, acestuia îi revine obligaţia de a compensa Statului cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale şi până la punerea în executare a hotărârii de condamnare, ținând cont de limita stabilită la art. 229 alin. (2) Cod de Procedură penală.

Raportând circumstanțele date la materialele cauzei, instanța de apel ajunge la concluzia, că argumentele invocate în cererea de apel declarată sunt nefondate, iar soluția instanței de fond este corectă, fapt pentru ce nu este necesar de a interveni

într-o sentință legală și întemeiată, din care motive apel declarat urmează a fi respins.

În conformitate cu prevederile art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul avocatului Covdi Rostislav în interesele inculpatului Ion Chibercea declarat împotriva ***sentinței Judecătoriei Drochia, sediul Central din 27 iunie 2025*** în cauza lui **Ion Chibercea** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Termenul pedepsei închisorii pentru Ion Chibercea urmează a fi calculat din momentul reținerii.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public şi decizia integrală înmânată/expediată părților la 07.10.2025.

Președinte de ședință,
Judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Cristina Prisacari

Ecaterina Arseni